

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB16 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB16 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb16-txt-shoot-n88.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

**NB16:88**

#

Reduplication.

Enhver Stræben, der i at arbejde, ikke anvender  $\frac{1}{4}$   $\frac{1}{3}$   $\frac{2}{3}$  o: s: v. af sin Kraft paa systematisk at modarbeide sig selv er væsentlig verdslig Stræben, i ethvert Fald ubetinget ikke reformatorisk.

Det i at arbejde tillige at modarbeide sig er Reduplicationen, er ligesom det Tryk paa Ploven, som bestemmer Furens Dybde, medens en Stræben, der ikke i at arbejde tillige modarbejder sig selv blot er en Glatten-over.

Hvad vil det nemlig betyde det at modarbeide sig selv? Ganske simpelt. Dersom det Bestaaende, det Traditionelle o: s: v: i Forhold til hvilket der begyndes er sundt, heelt igjennem sundt – ja saa anbringe man hvad man har at anbringe ligefrem, der kan jo i saa Fald heller ikke være Tale ell. Tanke om noget Reformatorisk, thi er det Bestaaende sundt saa er der jo Intet at reformere.

I samme Grad derimod som det Bestaaende, der hvor Ens Stræben altsaa begynder, er corrumperet, i samme Grad vil det Dialektiske: at modarbeide sig selv blive mere og mere fornødent, at ikke det Nye ved ligefrem at anbringes, selv corrumperes strax kommer til at gjøre Lykke o: D:, ikke hævdes i sin Ueensartethed.

Det er atter her Forskjellen mellem det Ligefremme og det Omvendte, hvilket er det Dialektiske. Ligefrem at arbejde eller stræbe er at arbejde og stræbe. Omvendt er det: i at arbejde tillige at modarbeide sig selv.

O, men hvo drømmer om at en saadan Maalestok er til, og er brugt af mig efter en stor Maalestok! Forstaaet bliver jeg aldrig. Jeg bliver opfattet i ligefrem Stræben – og nu mener man at jeg har naaet en vis Trængen igjennem! O, Ukyndighed! Da jeg havde udgivet *Enten – Eller*: da havde jeg jo allerede gjort den meest glimrende Lykke, jeg havde det i min Magt at continuere. Overhovedet, hvorfra kommer alle Vanskeligheder for min Stræben, mon ikke fra mig selv? Her er notorisk ikke een Eneste, der egl. har vovet at arbejde mig imod. Men jeg har gjort det selv. Hvilken forkeert Sving af mig, hvis min Stræben var ligefrem, efter *Enten – Eller* at anbringe *To opbyggelige Taler*, som blot kunde virke forstyrrende, istedetfor at lade *Enten – Eller* staae med sin glimrende Lykke, continuere i den Retning, der var Tidens Fordring og blot i lidt mindre Portioner. Hvilken Modarbeiden af mig selv, at jeg, Publikums Yndling,

anbringer det om den Enkelte; og endeligen at jeg styrter mig i al Forhaanelsens Farer!

Men Sligt kan kun forstaaes af En, der væsentligen selv har vovet det Lignende. En Anden kan ikke faae det i sit Hoved ell. troe derpaa.

Ogsaa saaledes forvirrer egl. R. Nielsen; thi han lægger min Stræben ud i ligefrem Stræben.